

Határozatok Tára

A TÖRVÉNYSZÉK ÍTÉLETE (harmadik tanács)

2022. szeptember 28.*

„A dokumentumokhoz való hozzáférés – 1049/2001/EK rendelet – Uniós forrásokkal való visszaélés és esetleges összeférhetetlenség miatt a Cseh Köztársaság korábbi miniszterelnöke ellen indított vizsgálatra vonatkozó dokumentumok – A hozzáférés megtagadása – Az ellenőrzések, vizsgálatok és könyvvizsgálatok céljának védelmére vonatkozó kivétel – Az eljáráshoz fűződő érdek részleges megszűnése – Részleges okafogyottság – Indokolási kötelezettség”

A T-174/21. sz. ügyben,

az **Agrofert, a.s.** (székhelye: Prága [Cseh Köztársaság], képviseli: S. Sobolová ügyvéd)

felperes

az **Európai Parlament** (képviselek: N. Görnitz, J.-C. Puffer és O. Hrstková Šolcová, meghatalmazotti minőségben)

alperes ellen,

támogatja:

az **Európai Bizottság** (képviselek: C. Ehrbar, M. Salyková és J. Hradil, meghatalmazotti minőségben)

beavatkozó fél,

A TÖRVÉNYSZÉK (harmadik tanács),

a tanácskozások során tagjai: G. De Baere elnök (előadó), G. Steinfatt és S. Kingston bírák,

hivatalvezető: E. Coulon,

tekintettel az eljárás írásbeli szakaszára,

tekintettel arra, hogy a felek az eljárás írásbeli szakaszának befejezéséről való értesítést követő háromhetes határidőn belül nem kérték tárgyalás tartását, és mivel ennek nyomán a Törvényszék az eljárási szabályzata 106. cikkének (3) bekezdése alapján úgy határozott, hogy a keresetről az eljárás szóbeli szakaszának mellőzésével határoz,

meghozta a következő

* Az eljárás nyelve: cseh.

Ítéletet

- 1 Az EUMSZ 263. cikkben alapuló keresetében a felperes, az Agrofert a.s. a 2021. január 15-i A(2019) 8551 C (D 300153) európai parlamenti határozat (a továbbiakban: megtámadott határozat) megsemmisítését kéri, amely határozattal a Parlament megtagadta tőle az uniós forrásokkal való visszaélés és esetleges összeférhetetlenség miatt a Cseh Köztársaság korábbi miniszterelnöke ellen indított vizsgálatra vonatkozó két dokumentumhoz való hozzáférést.

A jogvita előzményei

- 2 A felperes cseh holdingtársaság, amely több mint 230, különböző gazdasági ágazatokban, így például a mezőgazdaság, az élelmiszergyártás, a vegyipar vagy a média területén működő társaság fölött gyakorol ellenőrzést. Eredetileg Andrej Babiš alapította, aki 2017-től 2021 decemberéig a Cseh Köztársaság miniszterelnöke volt.
- 3 2020. július 31-i levelében a felperes dokumentumokhoz való hozzáférés iránti kérelmet nyújtott be a Parlamenthez az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság dokumentumaihoz való nyilvános hozzáférésről szóló, 2001. május 30-i 1049/2001/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet (HL 2001. L 145., 43. o.; magyar nyelvű különkiadás 1. fejezet, 3. kötet, 331. o.) alapján.
- 4 Kérelmében a felperes jelezte, hogy az uniós forrásokkal való visszaélés és esetleges összeférhetetlenség miatt a Cseh Köztársaság miniszterelnöke ellen indított vizsgálat újraindításáról szóló, 2020. június 19-i 2019/2987(RSP) európai parlamenti állásfoglalás (HL 2021. C 362., 37. o.; a továbbiakban: állásfoglalás) azt állította, hogy A. Babiš a Cseh Köztársaság miniszterelnökévé való kinevezését követően továbbra is ellenőrizte az Agrofert csoportot. A felperes, mivel ezt az állítást pontatlannak ítélte, kifejtette, hogy meg kívánja ismerni az állásfoglalás elfogadása előtt a Parlament birtokában lévő forrásokat és információkat, a Parlament Költségvetési Ellenőrző Bizottsága által 2020. február 26–28-án a Cseh Köztársaságban tett tényfeltáró látogatásról készült jelentés (a továbbiakban: a tényfeltáró látogatásról szóló jelentés) kivételével, amely ugyanezt az állítást tartalmazza. Így hozzáférést kért először is a Parlament Költségvetési Ellenőrző Bizottsága által azon állítás, amely szerint a Cseh Köztársaság miniszterelnöke, A. Babiš, továbbra is ellenőrizte az Agrofert csoportot, valamint a felperesre vagy az Agrofert csoportra vonatkozóan a tényfeltáró látogatásról szóló jelentésben szereplő más állítások alátámasztása érdekében igazoló dokumentumként összegyűjtött vagy felhasznált valamennyi dokumentumhoz, másodsor, az uniós forrásokkal való visszaélés és esetleges összeférhetetlenség miatt a Cseh Köztársaság miniszterelnöke ellen indított vizsgálat újraindításáról szóló, 2020. június 15-i parlamenti állásfoglalásra irányuló indítvány előkészítése során felhasznált valamennyi dokumentumhoz, és harmadszor, az állásfoglalással vagy az állásfoglalásra irányuló indítvánnyal összefüggésben a Parlament tagjai vagy a parlamenti képviselőcsoportok rendelkezésére bocsátott vagy általuk kért valamennyi dokumentumhoz.
- 5 A Parlament 2020. szeptember 14-i határozatban válaszolt a felperes kérelmére. Egyrészt e kérelemnek megfelelőként azonosított bizonyos dokumentumokat, és tájékoztatta a felperest, hogy e dokumentumok egy része nyilvánosan hozzáférhető. Másrészt az 1049/2001 rendelet 4. cikke (1) bekezdése a) pontjának harmadik franciabekezdése és (2) bekezdésének harmadik franciabekezdése alapján a Parlament megtagadta a hozzáférést két dokumentumhoz (a továbbiakban: kért dokumentumok): először is, az Európai Bizottság tagja, G. Oettinger által a Cseh Köztársaság miniszterelnökéhez intézett, 2018. november 29-i ARES (2018) 6120850 hivatkozási számú levélhez (a továbbiakban: a Bizottság levele), és másodsor, az Európai

Regionális Fejlesztési Alapra, az Európai Szociális Alapra, a Kohéziós Alapra, az Európai Mezőgazdasági Vidékfejlesztési Alapra és az Európai Tengerügyi és Halászati Alapra vonatkozó közös rendelkezések megállapításáról, az Európai Regionális Fejlesztési Alapra, az Európai Szociális Alapra és a Kohéziós Alapra és az Európai Tengerügyi és Halászati Alapra vonatkozó általános rendelkezések megállapításáról és az 1083/2006/EK tanácsi rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló, 2013. december 17-i 1303/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet (HL 2013. L 347., 320. o.; helyesbítések: HL 2016. L 200., 140. o.; HL 2017. L 20., 4. o.; HL 2019. L 30., 121. o.; HL 2019. L 30., 122. o.) 72–75. és 125. cikke szerinti, a Cseh Köztársaságban fennálló, az összeférhetetlenség elkerülését szolgáló irányítási és kontrollrendszerek működésére vonatkozó ellenőrzésről szóló, 2019. november 29-i ARES (2019) 7370050 hivatkozási számú bizottsági végleges ellenőrzési jelentéshez (a továbbiakban: végleges ellenőrzési jelentés).

- 6 A felperes 2020. október 9-i, a Parlament által 2020. október 28-án nyilvántartásba vett levelében megerősítő kérelmet terjesztett elő aziránt, hogy a Parlament vizsgálja felül az álláspontját. Úgy ítélte meg, hogy az eredeti kérelmének kezelése nem felel meg az 1049/2001 rendeletnek. Először is úgy vélte, hogy a Parlament által azonosított dokumentumok listája hiányos, másodsor pedig, hogy a kért dokumentumokhoz való hozzáférés megtagadása indokolatlan volt.
- 7 A megtámadott határozatban a Parlament mindenekelőtt jelezte, hogy a 2020. szeptember 14-i határozatában azonosított dokumentumok jelentették a birtokában lévő, a felperes kérelmének megfelelő valamennyi dokumentumot. A Parlament ezt követően megerősítette a kért dokumentumokhoz való hozzáférés 1049/2001 rendelet 4. cikke (2) bekezdésének – az ellenőrzések, vizsgálatok és könyvvizsgálatok céljának védelmére vonatkozó – harmadik franciabekezdése alapján történő megtagadását.
- 8 A Parlament emlékeztetett arra, hogy mivel a Bizottság a kért dokumentumok kibocsátója, az 1049/2001 rendelet 4. cikkének (4) bekezdése alapján egyeztetett vele annak érdekében, hogy véleményét kérje e dokumentumok esetleges hozzáférhetővé tételéről. A Bizottság arról tájékoztatta a Parlamentet, hogy a kért dokumentumok hozzáférhetővé tétele hátrányosan befolyásolná az állásfoglalásban felvetett kérdésekkel kapcsolatos, folyamatban lévő vizsgálatokat és könyvvizsgálatokat, és veszélyeztetné azok eredményeinek integritását.
- 9 A Parlament úgy ítélte meg, hogy a kért dokumentumokat a Bizottság az összeférhetlenség megelőzésére vonatkozó európai uniós jognak a Cseh Köztársaság általi esetleges megsértésére vonatkozó, folyamatban lévő vizsgálat keretében állította össze, és hozzáférhetővé tételük hátrányosan befolyásolná e vizsgálat célját.
- 10 Egyrészt a Parlament jelezte, hogy az uniós jog esetleges megsértésével kapcsolatos bizottsági vizsgálatok célja az, hogy lehetőséget biztosítsanak az érintett tagállamnak arra, hogy megfeleljen az e jogból eredő kötelezettségeinek, és hogy a Bizottság által megfogalmazott kifogásokkal szemben éljen a védelemhez való jogával. Úgy ítélte meg, hogy az érintett tagállam joggal várhatta el a Bizottságtól a bizalmas jelleg tiszteletben tartását, amelynek hiányában még nehezebbnek bizonyulhat a Bizottság és e tagállam közötti, az állítólagos jogsértés megszüntetésére irányuló párbeszédnek az uniós jog tiszteletben tartásának lehetővé tétele és a bírósági eljárások elkerülése érdekében történő kezdeményezése. Úgy ítélte meg, hogy a bizalmas jelleg igazolta a Bizottság – esetlegesen az uniós jog megsértése miatti eljáráshoz vezető – vizsgálataival kapcsolatos dokumentumokhoz való hozzáférés megtagadását.

- 11 Másrészt a Parlament rámutatott arra, hogy – amint az az állásfoglalásban is szerepel – úgy tűnt, hogy a vizsgálókat és a vizsgálatban részt vevő feleket fenyegetések jellemezte légkör övezte. Úgy ítélte meg, hogy a kért dokumentumok idő előtti közzététele tehát negatív hatással lenne a vizsgálók és a részt vevő felek közötti együttműködés szintjére, mivel harmadik személyek részéről további nyomásnak lennének kitéve, valamint veszélyeztetné a Bizottság azon képességét, hogy a lehető leghatékonyabban folytassa le vizsgálatát. Ezenkívül a vizsgálók által összegyűjthető információk minőségét is hátrányosan befolyásolná.
- 12 Ezen okokból a Parlament úgy vélte, hogy a kért dokumentumokhoz való nyilvános hozzáférés hátrányosan befolyásolná a Bizottság vizsgálatának célját.
- 13 Végül megállapította, hogy a felperes védelemhez való joga, amelyre a felperes a megerősítő kérelmében hivatkozik, magánérdeknek, nem pedig nyomós közérdeknek minősül. Úgy ítélte meg, hogy a jelen ügyben nem bizonyított, hogy a kért dokumentumok hozzáférhetővé tételéhez fűződő közérdek elsőbbséget élvezne a Bizottság vizsgálata céljának védelméhez fűződő érdekekkel szemben.

A jelen kereset előterjesztését követően bekövetkezett tényekről

- 14 2021. április 23-án a Bizottság internetes oldalán közzétette a végleges ellenőrzési jelentés szerkesztett változatát, amelyből az AB Private Trust I és az AB Private Trust II vagyonkezelői alap belső működésére vonatkozó adatokat, valamint az érintett egyének személyes adatait kizárták.
- 15 Internetes oldalán a Bizottság jelezte, hogy:

„A végleges ellenőrzési jelentés elfogadása óta előrelépés történt az ellenőrzés bizonyos megállapításainak [...] tisztázása, az ellenőrzés ajánlásainak helyes végrehajtása [...], illetve más ajánlásokra való részleges reagálás érdekében. A cseh hatóságok továbbá bizonyos mértékben javították az irányítási és kontrollrendszert annak érdekében, hogy enyhítsék a köztisztviselőket érintő esetleges összeférhetlenség eseteit.

A program hatóságai által a Bizottság kérésére hozott elővigyázatossági intézkedésekre tekintettel semmilyen kiadást nem jelentettek be az ellenőrzés eredményeivel érintett műveleteket illetően, és az uniós források továbbra is védelmet élveznek az ellenőrzés során azonosított kockázatokkal szemben.

Felelősségkizáró nyilatkozat: A Bizottság főszabály szerint nem teszi közzé sem ellenőrzési jelentéseit, sem az ellenőrzésre vonatkozó információkat, kivéve kivételes helyzetekben, mint amikor fontos közérdek fűződik az információ átláthatóságához. A jelen végleges ellenőrzési jelentés az 1049/2001 rendeletnek megfelelően bizonyos információk – mint például a személyes adatok vagy a kereskedelmi titkok – védelmére vonatkozó követelmények figyelembevételével kerül közzétételre.” [nem hivatalos fordítás]

A felek kérelmei

- 16 A felperes azt kéri, hogy a Törvényszék:
  - semmisítse meg megtámadott határozatot;

- a Parlamentet kötelezze a költségek viselésére.
- 17 A Bizottság által támogatott Parlament azt kéri, hogy a Törvényszék:
- utasítsa el a keresetet;
  - a felperest kötelezze a költségek viselésére.

A jogkérdésről

- 18 Keresete alátámasztására a felperes két jogalapra hivatkozik, amelyek lényegében az 1049/2001 rendelet 4. cikke (2) bekezdése harmadik franciabekezdésének megsértésén alapulnak. Az első jogalap azon alapul, hogy a Parlament nem bizonyította, hogy a kért dokumentumokhoz való hozzáférés megtagadásának feltételeit tiszteletben tartották. A második jogalap azon alapul, hogy a Parlament nem vette figyelembe a kért dokumentumok hozzáférhetővé tételét igazoló nyomós közérdek fennállását.

A keresetlevélhez mellékletként csatolt több dokumentumnak az ügy iratai közül való eltávolítására irányuló kérelemről

- 19 A Bizottság azt kéri, hogy a keresetlevél A.10–A.12. mellékletében szereplő dokumentumokat távolítsák el az ügy iratai közül. Az ellenőrzési jelentés 2019. május 20-i tervezetéről, a végleges ellenőrzési jelentésről és az ellenőrzést követő, 2020. október 22-i levélről (a továbbiakban: nyomkövetési levél) van szó, amelyek tekintetében a Bizottság jelzi, hogy nem engedélyezte azok teljes hozzáférhetővé tételét.
- 20 A Bizottság előadja, hogy a felperes leányvállalatai a támogatás nyújtására vonatkozó nemzeti közigazgatási eljárás céljából hozzáfértek a nyomkövetési levél egy részéhez. A Bizottság jelzi, hogy a Městský soud v Praze (prágai városi bíróság, Cseh Köztársaság) kérésére 2021. február 4-én beleegyezett, hogy az Agrofert csoporthoz tartozó egyik társaság hozzáférjen az ellenőrzési jelentés tervezetéhez és a végleges ellenőrzési jelentéshez, azonban kizárólag a nemzeti bírósági eljárás céljából. Rámutat, hogy 2021. április 23-án közzétette a végleges ellenőrzési jelentés szerkesztett változatát, amelyből az AB Private Trust I és az AB Private Trust II vagyonkezelői alap belső működésére vonatkozó adatokat, valamint az érintett egyének személyes adatait kikaparták.
- 21 Következésképpen úgy véli, hogy e három dokumentumnak a jelen ügy iratanyagában való megtartása lehetővé tenné a felperes számára, hogy megkerülje egyrészt az e dokumentumok jóhiszemű együttműködés alapján történő közzétevése során általa megfogalmazott, bizalmas kezelésre vonatkozó kötelezettséget, másrészt pedig az 1049/2001 rendeletben előírt dokumentumokhoz való hozzáférés iránti kérelemre vonatkozó eljárást.
- 22 A felperes azt állítja, hogy a keresetlevél A.10–A.12. mellékletében szereplő dokumentumok esetében a cseh médiában közzétett dokumentumokról van szó, amelyek még megtekinthetők az interneten. Nem olyan dokumentumokról van tehát szó, amelyeket a Bizottság a bizalmas kezelés rendszere keretében közölt a felperessel vagy annak egyik leányvállalatával, amelyek a sajtóban közzétett végleges ellenőrzési jelentést a Törvényszék előtt indított, T-101/21. és T-213/21. számon nyilvántartásba vett kereseteik keretében is benyújtották.

- 23 Emlékeztetni kell arra, hogy az uniós jogban a bizonyítékok szabad mérlegelésének elve érvényesül, amelyből az következik, hogy a kellő időben benyújtott bizonyíték elfogadhatósága csak azon az alapon vitatható az uniós bíróságok előtt, hogy azt szabálytalanul szereztek meg (lásd: 2021. szeptember 30-i Számvevőszék kontra Pinxten ítélet, C-130/19, EU:C:2021:782, 104. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 24 Meg kell állapítani, hogy sem a kérdéses dokumentumok esetleges bizalmas jellege, sem pedig az, hogy azokat esetlegesen szabálytalanul szereztek meg, főszabály szerint nem képezi akadályát annak, hogy a dokumentumok továbbra is az iratok között maradjanak. Nem létezik ugyanis olyan rendelkezés, amely kifejezetten megtiltja a jogellenesen megszerzett bizonyítékok figyelembevételét (lásd: 2018. november 8-i QB kontra EKB ítélet, T-827/16, EU:T:2018:756, 63. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 25 A jelen ügyben nem vitatott, hogy a Bizottság nem engedélyezte a keresetlevél A.10–A.12. mellékletében szereplő dokumentumok teljes változatának hozzáférhetővé tételét.
- 26 Először is, mivel e dokumentumok e változatait a cseh sajtó az interneten közzétette, nem bizonyított, hogy a felperes jogellenesen szerezte meg ezeket a dokumentumokat. Így a Bizottság nem állíthatja, hogy a felperes azokat a bizalmas kezelésre vonatkozó, abból eredő kötelezettség megsértésével nyújtotta be, hogy azokat egy nemzeti bírósági eljárás keretében közzétették vele.
- 27 E tekintetben meg kell állapítani, hogy e dokumentumok bizalmas jellegét mindenesetre már ez az interneten való közzététel is veszélyeztette, ennek megfelelően a jelen ügy iratai közé való felvételük semmilyen más módon nem sérti azok bizalmas jellegét (lásd ebben az értelemben: 2015. május 12-i Dalli kontra Bizottság ítélet, T-562/12, EU:T:2015:270, 50. pont).
- 28 Másodsor, a Bizottság annak állítása érdekében, hogy e dokumentumoknak a jelen ügy iratanyagában való megtartása az 1049/2001 rendeletben előírt dokumentumokhoz való hozzáférés iránti kérelemre vonatkozó eljárás megkerülését jelenti, a 2019. május 14-i Magyarország kontra Parlament végzés (C-650/18, nem tették közzé, EU:C:2019:438, 14. pont), a 2020. január 31-i Szlovénia kontra Horvátország ítélet (C-457/18, EU:C:2020:65, 68. pont), valamint a 2020. december 17-i Wagenknecht kontra Bizottság végzés (T-350/20, nem tették közzé, EU:T:2020:635, 19. pont) említésére szorítkozik.
- 29 Márpedig a Bizottság által hivatkozott ítélkezési gyakorlat szerint a Bíróság és a Törvényszék úgy ítélte meg, hogy azzal, hogy a felperes valamely keresettel összefüggésben egy uniós intézmény jogi szolgálatától származó – és a kereset tárgya szempontjából releváns jogkérdések jogi értékelését tartalmazó – jogi véleményre hivatkozik, és azt benyújtja, az a szándéka, hogy az eljárásban szembesítse ezt az intézményt ezzel a véleménnyel. Úgy tekintették, hogy annak megengedésével, hogy e jogi véleményt az ügy iratanyagában annak ellenére megtartsák, hogy az ahhoz való hozzáférhetővé tételt az érintett intézmény nem engedélyezte, lehetővé válna, hogy a felperes megkerülje az ehhez a dokumentumhoz való hozzáférés iránti kérelemre vonatkozóan az 1049/2001 rendelettel bevezetett eljárást.
- 30 Rá kell mutatni egyrészt arra, hogy a fenti 28. pontban hivatkozott határozatok egy uniós intézmény jogi szolgálatától származó vélemény, vagyis egy belső használatra szánt dokumentum bírósági eljárás keretében történő benyújtására vonatkoztak. Másrészt ezekben a határozatokban a dokumentum iratanyaghoz való csatolása megtagadásának indoka azon alapult, hogy a szóban

forgó intézménynek a kereset keretében nyilvánosan állást kellene foglalnia e dokumentum tartalmáról, ami veszélyeztetheti az intézmények ahhoz fűződő érdekét, hogy jogi véleményeket kérjenek, valamint hogy őszinte, objektív és teljes körű véleményeket kapjanak.

- 31 Meg kell állapítani, hogy ez az ítélkezési gyakorlat a jelen ügyben nem alkalmazható.
- 32 A jelen ügyben ugyanis a keresetlevél A.10–A.12. mellékletében benyújtott dokumentumok nem a Parlament vagy a Bizottság belső dokumentumai. Ezenkívül, mivel a jelen kereset tárgya a Parlament bizonyos dokumentumokhoz való hozzáférést megtagadó határozatának jogszerűségére vonatkozik, a jelen ügyben nem arról van szó, hogy a Parlamentet vagy a Bizottságot felhívják, hogy foglaljanak állást a keresetlevél A.10–A.12. mellékletében szereplő dokumentumok tartalmáról, vagyis a Bizottság által végzett ellenőrzésről vagy az összeférhetlenség Cseh Köztársaságban fennálló eseteiről.
- 33 Következésképpen nem lehet helyt adni a Bizottság arra irányuló kérelmének, hogy a felperes által a keresetlevél A.10–A.12. mellékleteként benyújtott dokumentumokat távolítsák el az iratanyagból.

A felperes eljáráshoz fűződő érdekének részleges elvesztéséről

- 34 A felperes azt állítja, hogy az eljáráshoz fűződő érdeke még a végleges ellenőrzési jelentés részleges közzétételét követően is fennmarad, mivel e körülmény nem befolyásolja azt, hogy a Parlament az alkalmazandó szabályozásnak megfelelően fogadta-e el a megtámadott határozatot. Az ítélkezési gyakorlat szerint nem állapítható meg, hogy az érintett intézmény teljesítette a dokumentumhoz való hozzáférés megadására vonatkozó kötelezettségét pusztán azáltal, hogy e dokumentumot harmadik személy hozzáférhetővé tette. A felperes arra is rámutat, hogy a Bizottság a végleges ellenőrzési jelentésnek csak egy részét tette közzé, nem pedig annak teljes változatát.
- 35 A Parlament megjegyzi, hogy a végleges ellenőrzési jelentés Bizottság általi közzétételét követően felmerül a kérdés, hogy a felperesnek még érdeke fűződik-e az eljáráshoz, amennyiben megsemmisítés iránti kérelme az e jelentéshez való hozzáférés megtagadására vonatkozik, és jelzi, hogy a Törvényszék határozatára hagyatkozik. Hozzáteszi, hogy a felperes által hivatkozott ítélkezési gyakorlat nem releváns, mivel a jelen ügyben a végleges ellenőrzési jelentést annak kibocsátója, vagyis a Bizottság tette közzé.
- 36 A Bizottság azt állítja, hogy a végleges ellenőrzési jelentés részleges közzététele megfelel az 1049/2001 rendelet céljainak, és e jelentés tekintetében tárgytalanná teszi az első jogalapot.
- 37 A jelen ügyben nem vitatott, hogy a felperesnek érdeke fűződött az eljáráshoz, amikor 2021. március 31-én benyújtotta a jelen keresetet.
- 38 Márpedig a jelen kereset benyújtását követően, 2021. április 23-án a Bizottság az internetes oldalán közzétette a végleges ellenőrzési jelentés szerkesztett változatát, amelyből az AB Private Trust I és az AB Private Trust II vagyongazdálkodási alap belső működésére vonatkozó adatokat, valamint az érintett egyének személyes adatait kitakarták.
- 39 A Bíróság állandó ítélkezési gyakorlata szerint a felperes eljáráshoz fűződő érdekének – a kereset tárgyára tekintettel – a kereset benyújtásakor kell fennállnia, ellenkező esetben a kereset elfogadhatatlannak minősül. A jogvita tárgyának – az eljáráshoz fűződő érdekhez hasonlóan – a bírósági határozat kihirdetéséig fenn kell maradnia, ellenkező esetben a kereset okafogyottá válik;

ez tehát feltételezi, hogy a kereset az eredményessége esetén alkalmas legyen arra, hogy az azt kezdeményező fél számára előnnyel járjon (lásd: 2020. április 30-i Izba Gospodarcza Producentów i Operatorów Urządzeń Rozrywkowych kontra Bizottság ítélet, C-560/18 P, EU:C:2020:330, 38. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat; 2021. január 21-i Leino-Sandberg kontra Parlament ítélet, C-761/18 P, EU:C:2021:52, 32. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

- 40 Meg kell állapítani, hogy még ha a végleges ellenőrzési jelentést a Bizottság szerkesztett változatban közzé is tette, a Parlament hivatalosan nem vonta vissza a megtámadott határozatot, így a jogvita – a Bizottság állításával ellentétben – megőrizte a tárgyát (lásd ebben az értelemben: 2021. január 21-i Leino-Sandberg kontra Parlament ítélet, C-761/18 P, EU:C:2021:52, 33. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 41 Meg kell azonban állapítani, hogy e közzététel következtében a felperesnek megszűnt az ahhoz fűződő érdeke, hogy az e dokumentumhoz való hozzáférés Parlament általi, az 1049/2001 rendelet 4. cikke (2) bekezdésének harmadik franciabekezdésében előírt kivételre alapított megtagadásának megsemmisítését kérje.
- 42 A végleges ellenőrzési jelentés interneten való közzétételével ugyanis a Bizottság e dokumentumot a nyilvánosság számára hozzáférhetővé tette.
- 43 Márpedig meg kell állapítani, hogy az állandó ítélkezési gyakorlat szerint az 1049/2001 rendelet az (1) preambulumbekzdésének megfelelően azon szándékba illeszkedik, hogy egy olyan Uniót hozzon létre, amelyben a döntéseket a lehető legnyilvánosabban és az állampolgárokhoz a lehető legközelebb eső szinten hozzák meg. Amint arra e rendelet (2) preambulumbekzdése emlékeztet, az intézmények dokumentumaihoz való nyilvános hozzáférés joga az intézmények demokratikus jellegéhez kapcsolódik (lásd: 2018. március 22-i De Capitani kontra Parlament ítélet, T-540/15, EU:T:2018:167, 57. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat). Az 1049/2001 rendelet célja az intézmények dokumentumaihoz való hozzáférési jognak a nyilvánosság számára történő biztosítása, nem pedig valamely személynek valamely dokumentumhoz való hozzáféréshez fűződő, különleges érdeke védelmének szabályozása (2007. február 1-jei Sison kontra Tanács ítélet, C-266/05 P, EU:C:2007:75, 43. pont).
- 44 Amint arra a Bíróság rámutatott, ez különösen az 1049/2001 rendelet 2. cikkének (1) bekezdéséből, 6. cikkének (1) bekezdéséből, és 12. cikkének (1) bekezdéséből, e rendelet címéből, valamint (4) és (11) preambulumbekzdéséből tűnik ki. Az említett rendelkezések közül az első ugyanis minden uniós polgár, valamint valamely tagállamban lakóhellyel, illetve székhellyel rendelkező természetes vagy jogi személy részére különbségtétel nélkül biztosítja a hozzáférés jogát, a másodikként említett pedig kimondja, hogy a kérelmező nem köteles indokolni a kérelmét. E rendelkezések közül a harmadik előírja, hogy az intézmények, amennyiben lehetséges, a dokumentumokat a nyilvánosság számára elektronikus formában vagy nyilvántartáson keresztül „közvetlenül” hozzáférhetővé teszik. Ugyanezen rendelet címe, valamint annak (4) és (11) preambulumbekzdése azt is hangsúlyozza, hogy e rendelet célja az intézmények dokumentumainak a „nyilvánosság” számára való hozzáférhetővé tétele (2007. február 1-jei Sison kontra Tanács ítélet, C-266/05 P, EU:C:2007:75, 44. pont).
- 45 Emlékeztetni kell arra is, hogy az 1049/2001 rendelet 2. cikkének (1) bekezdése értelmében „[b]ármely uniós polgár, valamint valamely tagállamban lakóhellyel, illetve létesítő okirat szerinti székhellyel rendelkező természetes vagy jogi személy” jogosult az intézmények dokumentumaihoz hozzáférni. Ebből fakadóan e rendelet célja, hogy mindenki számára biztosítsa a

dokumentumokhoz való hozzáférést, nem csak a kérelmező számára a rá vonatkozó dokumentumokhoz való hozzáférést (2006. július 6-i Franchet és Byk kontra Bizottság ítélet, T-391/03 és T-70/04, EU:T:2006:190, 136. pont; 2015. május 12-i Technion és Technion Research & Development Foundation kontra Bizottság ítélet, T-480/11, EU:T:2015:272, 74. pont).

- 46 Ebből következik, hogy a végleges ellenőrzési jelentés közzétételét követően az e dokumentumhoz való hozzáférés Parlament által az 1049/2001 rendelet 4. cikke (2) bekezdésének harmadik franciabekezdése alapján történő megtagadásának már nincs hatása, mivel a dokumentum kibocsátója, a Bizottság úgy döntött, hogy azt a nyilvánosság számára hozzáférhetővé teszi.
- 47 Meg kell állapítani, hogy a megtámadott határozatnak abban a részében történő megsemmisítése esetén, amelyben a Parlament megtagadta a végleges ellenőrzési jelentéshez való hozzáférést, ez utóbbi a felperes hozzáférés iránti kérelmét elbíráló új határozatban csak azt állapíthatná meg, hogy e dokumentum a Bizottság általi közzététel révén nyilvánossá vált. Márpedig a megtámadott határozat azon részében történő megsemmisítése, amelyben az megtagadja a felperessel szemben a végleges ellenőrzési jelentéshez való hozzáférést, e dokumentum hozzáférhetővé tételéhez képest semmilyen további következménnyel nem járna, és nem járhat előnnyel a felperes számára.
- 48 Ezt a következtetést nem kérdőjelezi meg a felperes azon érve, amely szerint a Bizottság a végleges ellenőrzési jelentésnek nem a teljes változatát tette közzé.
- 49 Emlékeztetni kell ugyanis arra, hogy a valamely dokumentumhoz való hozzáférés iránti, az 1049/2001 rendeleten alapuló kérelem azzal a következménnyel jár, hogy e dokumentumot a nyilvánosság számára hozzáférhetővé teszik, tehát csak e dokumentum nyilvános változatának a hozzáférhetővé tételéhez vezethet.
- 50 E tekintetben meg kell állapítani, hogy a Bizottság a végleges ellenőrzési jelentésnek az internetes oldalán történő közzététele során jelezte, hogy „[a] jelen végleges ellenőrzési jelentés az 1049/2001 rendeletnek megfelelően bizonyos információk – mint például a személyes adatok vagy a kereskedelmi titkok – védelmére vonatkozó követelmények figyelembevételével kerül közzétételre”.
- 51 Ebből következik, hogy a Bizottság azon döntése, hogy a végleges ellenőrzési jelentésben szereplő bizonyos adatokat nem tesz hozzáférhetővé a nyilvánosság számára, nem az 1049/2001 rendelet 4. cikke (2) bekezdésének harmadik franciabekezdésében előírt, az ellenőrzések, vizsgálatok és könyvvizsgálatok céljának védelmére vonatkozó kivételen alapul.
- 52 Ennélfogva a megtámadott határozat azon részében történő megsemmisítése, amelyben a Parlament az 1049/2001 rendelet 4. cikke (2) bekezdésének harmadik franciabekezdése alapján megtagadta a végleges ellenőrzési jelentéshez való hozzáférést, nem járhat azzal a hatással, hogy ezen adatokat nyilvánosságra hozzák. Mivel a Parlament nem kibocsátója a végleges ellenőrzési jelentésnek, nem léphet túl azon, ahogy e dokumentumot a kibocsátója, a Bizottság, hozzáférhetővé tette.
- 53 Következésképpen a felperes a végleges ellenőrzési jelentés közzététele révén szert tett arra az egyetlen előnyre, amelyet keresete – amennyiben az az e dokumentumhoz való hozzáférés 1049/2001 rendelet 4. cikke (2) bekezdésének harmadik franciabekezdése alapján történő megtagadására vonatkozik – biztosíthatott volna számára.

- 54 Egyébiránt meg kell állapítani, hogy a végleges ellenőrzési jelentéshez való hozzáférés megtagadásának megsemmisítéséhez fűződő érdeke fennmaradásának alátámasztása érdekében a felperes nem hivatkozhat eredményesen a 2021. január 21-i Leino-Sandberg kontra Parlament ítélet (C-761/18 P, EU:C:2021:52) 45. pontjára, amely szerint „nem állapítható meg, hogy az érintett intézmény teljesítette a dokumentumhoz való hozzáférés megadására vonatkozó kötelezettségét pusztán azáltal, hogy e dokumentumot harmadik személy hozzáférhetővé tette, és erről a kérelmező tudomást szerzett”.
- 55 Ez az ítélkezési gyakorlat ugyanis a jelen ügyben nem alkalmazható, mivel a végleges ellenőrzési jelentés hozzáférhetővé tétele e jelentésnek a Bizottság, vagyis az azt kibocsátó intézmény által az interneten történő közzétételéből ered.
- 56 Az a tény, hogy a felperes úgy döntött, hogy a végleges ellenőrzési jelentéshez való hozzáférést a Parlamentiől, és nem az e jelentést kibocsátó intézménytől kéri, nem vezethet annak megállapításához, hogy e dokumentum Bizottság általi közzététele „harmadik személy” általi hozzáférhetővé tételnek minősül.
- 57 E tekintetben meg kell jegyezni, hogy a 2021. január 21-i Leino-Sandberg kontra Parlament ítélet (C-761/18 P, EU:C:2021:52) felperes által hivatkozott 46. pontjában a Bíróság úgy ítélte meg, hogy ellentétben azzal a helyzettel, amikor az érintett intézmény maga tette hozzáférhetővé a dokumentumot, lehetővé téve a kérelmező számára, hogy arról tudomást szerezzen, és azt jogszerűen felhasználja, biztosítva egyúttal e dokumentum kimerítő jellegét és teljességét; a harmadik személy által hozzáférhetővé tett dokumentum nem tekinthető hivatalos dokumentumnak, vagy olyannak, amely ezen intézmény olyan egyértelmű jóváhagyása hiányában fejezi ki az intézmény hivatalos álláspontját, amely szerint a megszerzett dokumentum valóban ezen intézménytől származik, és az ő hivatalos álláspontját fejezi ki.
- 58 Ezért a Bíróság megállapította, hogy egy olyan helyzetben, amikor a fellebbező kizárólag egy harmadik személy által hozzáférhetővé tett, vitatott dokumentumhoz szerzett hozzáférést, és amelyben a Parlament továbbra is megtagadja tőle a kért dokumentumhoz való hozzáférést, nem tekinthető úgy, hogy a fellebbező az 1049/2001 rendelet értelmében hozzáférést kapott ezen dokumentumhoz, sem pedig úgy, hogy ennél fogva elveszítette az ahhoz fűződő érdekét, hogy pusztán e hozzáférhetővé tétel miatt a vitatott határozat megsemmisítését kérje. Ellenkezőleg, ilyen helyzetben a fellebbezőnek fennmarad a kért dokumentum hiteles változatához való hozzáféréshez fűződő, az e rendelet 10. cikkének (1) és (2) bekezdése értelmében vett valós érdeke, ami biztosítja, hogy ez az intézmény a dokumentum kibocsátója, és hogy ez a dokumentum annak hivatalos álláspontját fejezi ki (2021. január 21-i Leino-Sandberg kontra Parlament ítélet, C-761/18 P, EU:C:2021:52, 48. pont).
- 59 Márpedig a jelen ügyben nem ez a helyzet. A végleges ellenőrzési jelentésnek a Bizottság, vagyis annak kibocsátója általi közzététele biztosítja, hogy a felperes a dokumentum hiteles változatához fért hozzá.
- 60 Ebből következik, hogy mivel a felperesnek már nincs eljáráshoz fűződő érdeke a megtámadott határozatnak abban a részében történő megsemmisítése iránti kérelmet illetően, amelyben a Parlament megtagadta a végleges ellenőrzési jelentéshez való hozzáférést, e kérelemről már nem szükséges határozni.

- 61 Ennélfogva a jelen keresetet a megtámadott határozat azon részében történő részleges megsemmisítése iránti kérelemnek kell tekinteni, amelyben a Parlament megtagadta a felperestől a Bizottság leveléhez való hozzáférést.

Az 1049/2001 rendelet 4. cikke (2) bekezdése harmadik franciabekezdésének megsértésére alapított első jogalapról, amennyiben a Parlament nem bizonyította, hogy a Bizottság leveléhez való hozzáférés megtagadásának feltételeit tiszteletben tartották

- 62 A felperes azzal érvel, hogy a Parlament nem alapíthatta a Bizottság leveléhez való hozzáférés megtagadását az 1049/2001 rendelet 4. cikke (2) bekezdésének harmadik franciabekezdésére azt állítva, hogy a hozzáférhetővé tétele hátrányosan befolyásolná a folyamatban lévő vizsgálat célját, mivel először is az ellenőrzési vizsgálat már elérte a célját, másodsor pedig a Parlament semmiképpen nem bizonyította, hogy e levél hozzáférhetővé tétele hátrányosan befolyásolhatná e vizsgálatot.
- 63 Emlékeztetni kell arra, hogy az 1049/2001 rendelet (2) preambulumbekzdéséből kitűnik, hogy az átláthatóság biztosítja a polgárok irányában az uniós intézmények nagyobb legitimitációját, hatékonyságát és felelősségét a demokratikus rendszerben. E célból e rendelet 1. cikke előírja, hogy e rendelet az uniós intézmények dokumentumaihoz a lehető legszélesebb körű hozzáférési jogot kívánja biztosítani a nyilvánosság számára. Az említett rendelet 4. cikkéből, amely e tekintetben a kivételek rendszerét vezeti be, az is kitűnik, hogy e hozzáférési jogra azonban a köz- vagy magánérdekekkel kapcsolatos okokon alapuló bizonyos korlátozások vonatkoznak (lásd: 2020. január 22-i MSD Animal Health Innovation és Intervet international kontra EMA ítélet, C-178/18 P, EU:C:2020:24, 50. és 52. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat; 2020. május 28-i Campbell kontra Bizottság ítélet, T-701/18, EU:T:2020:224, 25. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 64 Az ilyen kivételeket – mivel eltérnek a dokumentumokhoz való lehető legszélesebb körű nyilvános hozzáférés elvétől – szigorúan kell értelmezni és alkalmazni (lásd: 2020. január 22-i MSD Animal Health Innovation és Intervet international kontra EMA ítélet, C-178/18 P, EU:C:2020:24, 53. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat; 2020. május 28-i Campbell kontra Bizottság ítélet, T-701/18, EU:T:2020:224, 26. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 65 A dokumentumokhoz való hozzáférési jog alóli kivételek között szerepel az 1049/2001 rendelet 4. cikke (2) bekezdésének harmadik franciabekezdésében előírt kivétel, amelynek értelmében az intézmények megtagadják a dokumentumhoz való hozzáférést, ha annak hozzáférhetővé tétele hátrányosan befolyásolná az ellenőrzések, vizsgálatok és könyvvizsgálatok céljának védelmét, kivéve, ha az érintett dokumentum hozzáférhetővé tételéhez nyomós közérdek fűződik.
- 66 Előzetesen meg kell jegyezni, hogy a 1049/2001 rendelet 4. cikkében foglalt valamelyik kivétel alkalmazásának megalapozottságát a dokumentumokhoz való hozzáférést e kivétel alapján megtagadó határozat meghozatalának időpontjában fennálló tényállás alapján kell megítélni. Az állandó ítélkezési gyakorlatból következik ugyanis, hogy az uniós jogi aktus jogszerűségét a jogi aktus meghozatalának időpontjában fennálló ténybeli és jogi elemek függvényében kell elbírálni (lásd: 2017. május 11-i Svédország kontra Bizottság ítélet, C-562/14 P, EU:C:2017:356, 63. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat; 2020. február 6-i Compañía de Tranvías de la Coruña kontra Bizottság ítélet, T-485/18, EU:T:2020:35, 36. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

- 67 A jelen ügyben kizárólag a 2021. január 15-i időpont, amikor a megtámadott határozatot elfogadták, releváns a tekintetben, hogy az 1049/2001 rendelet 4. cikke (2) bekezdésének harmadik franciabekezdésén alapuló kivétel indokolt volt-e. Ennélfogva, mivel a végleges ellenőrzési jelentésnek a Bizottság internetes oldalán 2021. április 23-án történő közzététele a megtámadott határozat elfogadását követően történt, az nem releváns a megtámadott határozat megszerzésének értékelése szempontjából.
- 68 Következésképpen mint hatástalant el kell utasítani a felperes által a válaszban felhozott azon érveket, amelyek szerint a végleges ellenőrzési jelentés Bizottság általi közzététele megerősíti keresetének megalapozottságát, mivel a Bizottság a végleges ellenőrzési jelentés hozzáférhetővé tételével elismerte, hogy már nem lehetséges a vizsgálatai és könyvvizsgálatai céljainak hátrányos befolyásolása.

Az arra alapított első részről, hogy a vizsgálat már elérte a célját

- 69 A felperes azzal érvel, hogy a Parlament nem tagadhatta meg tőle a Bizottság leveléhez való hozzáférést azzal az indokkal, hogy annak hozzáférhetővé tétele hátrányosan befolyásolhatja a folyamatban lévő vizsgálat célját, mivel az ellenőrzési vizsgálat már elérte a célját.
- 70 Véleménye szerint a Parlament által említett vizsgálat a Bizottság Regionális és Várospolitikai Főigazgatósága, valamint a Foglalkoztatás, a Szociális Ügyek és a Társadalmi Befogadás Főigazgatósága által indított ellenőrzési vizsgálat, amelynek célja annak ellenőrzése, hogy a Cseh Köztársaságban létrehozott irányítási és kontrollrendszerek megfelelnek-e az összeférhetetlenség megelőzésére vonatkozó jogi keretnek.
- 71 A felperes azt állítja, hogy a nyomkövetési levél Bizottság általi elfogadásának időpontjában a vizsgálati eljárás már befejeződött, már nem lehetett hátrányosan befolyásolni az ellenőrzés céljainak megvalósítását, a kivétel tehát már nem volt alkalmazható. A felperes megjegyzi, hogy a nyomkövetési levél szerint az ellenőrzés megállapításai világosak voltak, az ellenőrzés bizonyos ajánlásait végrehajtották, mások pedig még nyitva maradtak. Azt állítja, hogy ebben az időpontban a Bizottság az 1303/2013 rendelet 75. cikke (1) és (3) bekezdésének megfelelően meggyőződött arról, hogy hogyan működnek a Cseh Köztársaság által létrehozott irányítási és kontrollrendszerek, és előírta a cseh hatóságok számára az általa szükségesnek ítélt lépések megtételét.
- 72 Az ellenőrzés így elérte a célját, mivel lehetővé tette a Bizottság számára, hogy ismertesse megállapításait és megfogalmazza az ajánlásait. Ez utóbbi a felperesnek címzett 2020. október 22-i levelében jelezte, hogy „az eljárás e szakaszában a végleges ellenőrzési jelentés elfogadását követően az érintett [támogatási] program hatóságainak feladata lesz az ajánlások végrehajtása” [nem hivatalos fordítás]. Márpedig a felperes szerint az ellenőrzés keretében megfogalmazott ajánlások végrehajtása nem tekinthető „folyamatban lévő vizsgálatnak”. Az 1049/2001 rendelet 4. cikke (2) bekezdésének harmadik franciabekezdésében előírt kivétel szigorú értelmezése nem teszi lehetővé, hogy az alá bevonják a már elfogadott ajánlások végrehajtásának egyszerű ellenőrzését.
- 73 Meg kell állapítani, hogy az 1049/2001 rendelet 4. cikke (2) bekezdésének harmadik franciabekezdésében előírt kivétel, amelyet a dokumentumokhoz való hozzáférés joga alóli valamennyi kivételhez hasonlóan szigorúan kell értelmezni és alkalmazni, nem magának a vizsgálatnak a védelmére vonatkozik, hanem a vizsgálat céljainak védelmére (lásd: 2017. április 5-i Franciaország kontra Bizottság ítélet, T-344/15, EU:T:2017:250, 83. pont, valamint az ott

- hivatkozott ítélkezési gyakorlat). Így e rendelkezés csak akkor alkalmazható, ha a kérdéses dokumentumok hozzáférhetővé tétele veszélyeztetné az ellenőrzések, vizsgálatok vagy könyvvizsgálatok befejezését (2006. július 6-i Franchet és Byk kontra Bizottság ítélet, T-391/03 és T-70/04, EU:T:2006:190, 109. pont; 2011. június 7-i Toland kontra Parlament ítélet, T-471/08, EU:T:2011:252, 43. pont).
- 74 Igaz ugyan, hogy a különböző vizsgálati vagy ellenőrzési ügyiratokra mindaddig kiterjedhet az ellenőrzések, vizsgálatok és könyvvizsgálatok céljának védelmében alkalmazandó kivétel, amíg a vizsgálati vagy ellenőrzési tevékenység tart, még akkor is, ha az a konkrét vizsgálat vagy ellenőrzés, amelyben a hozzáférés iránti kérelemmel érintett jelentés született, már befejeződött (lásd: 2006. július 6-i Franchet és Byk kontra Bizottság ítélet, T-391/03 és T-70/04, EU:T:2006:190, 109. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat; 2011. június 7-i Toland kontra Parlament ítélet, T-471/08, EU:T:2011:252, 44. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 75 Annak elfogadása azonban, hogy az 1049/2001 rendelet 4. cikke (2) bekezdésének harmadik franciabekezdése szerinti kivétel mindaddig kiterjed az ellenőrzésekkel, vizsgálatokkal vagy könyvvizsgálatokkal kapcsolatos különböző dokumentumokra, ameddig a vizsgálatot követő intézkedések meghozatalára sor nem kerül, egy esetleges, jövőbeni, talán távoli, a különböző hatóságok gyorsaságától és gondosságától függő esemény bekövetkezéséhez kötné az említett dokumentumokhoz való hozzáférést. Ez a megoldás ellentétes lenne a pénzügyi érdekekkel kapcsolatos igazgatás során elkövetett esetleges szabálytalanságokra vonatkozó dokumentumokhoz való hozzáférés nyilvánosság részére történő biztosításának céljával, amely arra szolgál, hogy lehetőséget adjon a polgároknak a közhatalom gyakorlása jogszerűségének hatékonyabb ellenőrzésére (lásd: 2006. július 6-i Franchet és Byk kontra Bizottság ítélet, T-391/03 és T-70/04, EU:T:2006:190, 111. és 112. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat; 2011. június 7-i Toland kontra Parlament ítélet, T-471/08, EU:T:2011:252, 45. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 76 Ezért meg kell vizsgálni, hogy a megtámadott határozat meghozatalakor még folyamatban volt-e olyan ellenőrzés vagy vizsgálat, amelyet a Bizottság levelének hozzáférhetővé tétele veszélyeztethetett volna, illetve hogy azt észszerű időn belül folytatták-e le (2006. július 6-i Franchet és Byk kontra Bizottság ítélet, T-391/03 és T-70/04, EU:T:2006:190, 113. pont; lásd még: 2011. június 7-i Toland kontra Parlament ítélet, T-471/08, EU:T:2011:252, 46. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 77 A fent idézett mondatokból kitűnik, hogy az 1049/2001 rendelet 4. cikke (2) bekezdésének harmadik franciabekezdésében szereplő, a hozzáféréshez való jog alóli kivételt alkalmazhatónak lehet nyilvánítani olyan ellenőrzési jelentésre, amelynek hozzáférhetővé tétele e jelentés tartalma alapján észszerű ideig még folytatódó ellenőrzési vagy vizsgálati tevékenységet veszélyeztetne (2011. június 7-i Toland kontra Parlament ítélet, T-471/08, EU:T:2011:252, 47. pont).
- 78 Meg kell állapítani, hogy a megtámadott határozatban a Parlament rámutatott arra, hogy „[m]indaddig, amíg a vizsgálat tart, e kivétel továbbra is kiterjedhet különböző vizsgálati cselekményekre, így például egy konkrét ellenőrzésre, amelyben egy ellenőrzési jelentés született [nem hivatalos fordítás]”. A Parlament úgy ítélte meg, hogy „[a] szóban forgó dokumentumokat a Bizottság egy folyamatban lévő vizsgálat keretében dolgozta ki, amely az összeférhetlenség megelőzésére vonatkozó európai uniós jognak a Cseh Köztársaság általi esetleges megsértésére vonatkozik” [nem hivatalos fordítás], és hogy „[e] dokumentumok nyilvános hozzáférhetővé tétele veszélyeztetné a jelen vizsgálat célját” [nem hivatalos fordítás].

- 79 A jelen ügyben a Bizottság a Cseh Köztársaságban az összeférhetetlenség elkerülése érdekében bevezetett irányítási és kontrollrendszerek működésére vonatkozó ellenőrzést többek között az 1303/2013 rendelet 75. cikke alapján végezte.
- 80 E tekintetben az 1303/2013 rendelet 75. cikkének (1) bekezdése előírja, hogy a Bizottság a rendelkezésre álló információk alapján – beleértve az uniós szervezetek által végzett auditokat – meggyőződik arról, hogy a tagállamok felállították az e rendeletnek és az egyes európai strukturális és beruházási alapok (a továbbiakban: ESB-alapok) alapspecifikus szabályainak megfelelő irányítási és kontrollrendszereket, és hogy ezek a rendszerek eredményesen működnek a programok végrehajtása során. E rendelet 75. cikkének (2) bekezdése szerint a Bizottság tisztségviselői vagy meghatalmazott képviselői helyszíni auditokat végezhetnek, amelyek kiterjedhetnek különösen az irányítási és kontrollrendszerek eredményes működésének vizsgálatára a programban vagy annak egy részében, a műveletek ellenőrzésére, valamint a műveletek vagy programok hatékony és eredményes pénzgazdálkodásának vizsgálatára. Ugyanezen rendelet 75. cikkének (3) bekezdése alapján a Bizottság előírhatja a tagállamoknak olyan lépések megtételét, amelyek szükségesek irányítási és kontrollrendszereik eredményes működésének vagy a kiadások helyességének biztosításához az ESB-alapok alapspecifikus szabályainak megfelelően.
- 81 Ezenkívül az 1303/2013 rendelet 144. cikke, amely a pénzügyi korrekciók feltételeit határozza meg, előírja, hogy a Bizottság valamely operatív programhoz nyújtott uniós hozzájárulás részben vagy egészben történő megszüntetésével pénzügyi korrekciókat hajt végre, amennyiben – a szükséges vizsgálatokat követően – megállapítja, hogy az operatív program irányítási és kontrollrendszerének hatékony működésében olyan súlyos hiányosság van, amely kockáztatja az e program számára már korábban kifizetett uniós hozzájárulást. Az 1303/2013 rendelet 145. cikkében előírt eljárás szerint a Bizottság – mielőtt határozatot hoz egy pénzügyi korrekcióról – azzal kezdi az eljárást, hogy tájékoztatja a tagállamot vizsgálata előzetes következtetéseiről, és felkéri a tagállamot, hogy két hónapon belül nyújtsa be észrevételeit. E cikk leírja a Bizottság és az érintett tagállam közötti párbeszédre irányuló eljárást, és különösen (4) bekezdésében kimondja, hogy amennyiben a tagállam nem fogadja el a Bizottság előzetes következtetéseit, a Bizottság meghallgatásra hívja a tagállamot, hogy meggyőződjön afelől, hogy a pénzügyi korrekció alkalmazásával kapcsolatos következtetései alapját képező minden releváns információ és észrevétel hozzáférhető. Ezenfelül ugyanezen rendelet 145. cikkének (6) bekezdése úgy rendelkezik, hogy pénzügyi korrekciók alkalmazásához a Bizottság – végrehajtási jogi aktusok révén – a meghallgatást követő hat hónapon belül, vagy ha a tagállam vállalja, hogy a meghallgatás után további információkat nyújt be, ezen információk kézhezvételét követő hat hónapon belül hoz határozatot, valamint hogy a Bizottság az eljárás során benyújtott minden információt és észrevételt figyelembe vesz. Az 1303/2013 rendelet 145. cikkének (7) bekezdése előírja továbbá többek között, hogy amennyiben az ugyanezen rendelet 75. cikke szerinti feladatainak ellátása során a Bizottság olyan szabálytalanságokat tár fel, amelyek az irányítási és kontrollrendszerek súlyos működési hatékonyságbeli hiányosságairól tanúskodnak, az ennek kapcsán meghatározott pénzügyi korrekció csökkenti az ESB-alapokból az operatív programhoz nyújtott támogatás mértékét.
- 82 E tekintetben a felperes tévesen állítja, hogy az 1303/2013 rendelet 75. cikkének célját a nyomkövetési levél elfogadásával elérték, mivel a Bizottság meggyőződött a Cseh Köztársaságban létrehozott irányítási és kontrollrendszerek működésének módjáról, és előírta a cseh hatóságok számára az e működés biztosításához szükséges lépések megtételét. Az e cikk

- alapján folytatott szóban forgó ellenőrzés célja ugyanis az, hogy a Bizottság meggyőződjön arról, hogy a Cseh Köztársaságban fennálló irányítási és kontrollrendszerek megfelelnek az uniós jognak, és e célból előírhatja a cseh hatóságok számára a szükséges lépések megtételét.
- 83 Amint arra a Parlament rámutat, a Bizottság vizsgálati tevékenységének célja nem korlátozható a Cseh Köztársaság által létrehozott rendszerek Bizottság általi elemzésére. A Bizottság által az ellenőrzés keretében megfogalmazott ajánlások állam általi végrehajtása ugyanis a vizsgálat céljának megvalósításához szükséges lépésnek minősül, amelynek célja annak biztosítása, hogy a tagállami irányítási és kontrollrendszerek megfeleljenek az uniós jognak.
- 84 A fenti 80. és 81. pontban említett rendelkezésekből, valamint az 1303/2013 rendelet általános rendszeréből kitűnik, hogy a – megteendő lépésekre vonatkozó ajánlásokat tartalmazó – végleges ellenőrzési jelentés elkészítése és e jelentés megküldése kizárólag az eljárás egy szakaszát, vagyis az ellenőrzési szakaszt zárja le, és megnyitja az érintett tagállammal a szóban forgó lépések kapcsán folytatott kommunikáció szakaszát (2019. szeptember 16-i Lengyelország kontra Bizottság végzés, T-703/18, nem tették közzé, EU:T:2019:628, 53. pont).
- 85 A kommunikáció e szakaszának célja, hogy lehetővé tegye az érintett tagállam számára, hogy olyan további információkat terjesszen elő, amelyek módosíthatják a végleges ellenőrzési jelentésben szereplő értékeléseket, adott esetben megtegye a Bizottság által ajánlott lépéseket, vagy hogy alternatív intézkedéseket javasoljon (2019. szeptember 16-i Lengyelország kontra Bizottság végzés, T-703/18, nem tették közzé, EU:T:2019:628, 54. pont).
- 86 Ez az értelmezés alkalmazható a nyomkövetési levélre is, amelyben a Bizottság a végleges ellenőrzési jelentésben megfogalmazott ajánlások nyomon követését biztosítja, és amely szintén a tagállammal folytatott kommunikáció szakaszát nyitja meg.
- 87 Márpedig a jelen ügyben meg kell állapítani, hogy a felperes elismeri, hogy a nyomkövetési levélben bizonyos ajánlások még nyitva maradtak. Ennélfogva a nyomkövetési levél elfogadásának időpontjában a végleges ellenőrzési jelentésben megfogalmazott, még nyitott ajánlásokat illetően a cseh hatóságok még észrevételeket tehetek az ezen ajánlásokra való válaszolás érdekében.
- 88 A fenti 73. és 74. pontban hivatkozott ítélkezési gyakorlatnak megfelelően a vizsgálatok céljának az 1049/2001 rendelet 4. cikke (2) bekezdésének harmadik franciabekezdésén alapuló kivétel által biztosított védelme nem fejeződik be sem a végleges ellenőrzési jelentés elfogadásával, sem pedig a Bizottság nyomkövetési levelének elfogadásával. A tagállammal a továbbra is nyitott bizottsági ajánlások kapcsán folytatott kommunikáció szakasza az e kivétel hatálya alá tartozó vizsgálati tevékenységek közé tartozik.
- 89 Ebből következik, hogy a felperes tévesen állítja egyrészt, hogy az ellenőrzés elérte a célját, mivel a Bizottság a nyomkövetési levélben ismertette a megállapításait és megfogalmazta ajánlásait, másrészt pedig, hogy a végleges ellenőrzési jelentésben és a nyomkövetési levélben szereplő ajánlások cseh hatóságok általi végrehajtása, valamint e végrehajtás Bizottság általi ellenőrzése nem képezi részét a folyamatban lévő vizsgálatnak.
- 90 A fentiekből következik, hogy a felperes nem állíthatja, hogy a nyomkövetési levél Bizottság általi elfogadását követően az ellenőrzés elérte a célját, és már nem minősült folyamatban lévő vizsgálatnak.

- 91 Egyébiránt a felperes arra hivatkozik, hogy annak megállapítása, hogy az 1303/2013 rendelet 75. cikkében előírt ellenőrzési eljárás a Bizottság és az érintett tagállam közötti, előzetesen meghatározatlan számú levélváltást foglal magában, amely addig folytatódik, amíg az ellenőrzési jelentésben szereplő megállapítások és ajánlások módosíthatók, azzal a következménnyel járna, hogy egy esetleges, jövőbeni, talán igen távoli, az érintett hatóságok gondosságától függő esemény bekövetkezéséhez kötné a Bizottság levelének hozzáférhetővé tételét. Azt állítja, hogy az érintett tagállam és a Bizottság közötti párbeszéd befejezését az 1303/2013 rendelet nem formalizálja, és az a Bizottság akaratától függ. A fenti 75. pontban említett ítélkezési gyakorlat alapján az ellenőrzés fogalmának e korlátlan értelmezése ellentétes az 1049/2001 rendelet célkitűzésével.
- 92 Az ítélkezési gyakorlatból kitűnik, hogy a Parlament megalapozottan hivatkozik az ellenőrzések, vizsgálatok és könyvvizsgálatok céljának sérelmére vonatkozó általános vélelemre valamely vizsgálatra vonatkozó dokumentumok hozzáférhetővé tételének megtagadása érdekében, amennyiben e vizsgálat folyamatban van, vagy éppen befejeződött, és ha, ezen utóbbi esetben az illetékes nemzeti hatóságok még nem határoztak észszerű határidőn belül a vizsgálati jelentést követő intézkedések meghozataláról (lásd analógia útján: 2021. szeptember 1-jei Homoki kontra Bizottság ítélet, T-517/19, nem tették közzé, EU:T:2021:529, 63. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 93 Elegendő megállapítani, hogy a jelen ügyben a Bizottság 2020. október 22-én megküldte a Cseh Köztársaságnak a nyomkövetési levél angol nyelvű, 2020. december 18-án pedig cseh nyelvű változatát. Amint arra a Parlament rámutat, és amint az a nyomkövetési levélből kitűnik, a cseh hatóságok számára a nyomkövetési levél megválaszolására nyitva álló három hónapos határidő a cseh változat megküldésével kezdődött, tehát a megtámadott határozat elfogadásának időpontjában, 2021. január 15-én még nem járt le.
- 94 Következésképpen meg kell állapítani, hogy mivel a cseh hatóságok a megtámadott határozat elfogadásának időpontjában, 2021. január 15-én még nem foglaltak állást a nyomkövetési levéllel kapcsolatban, a vizsgálat célját még nem érték el.
- 95 A fentiekből következik, hogy a felperes tévesen állítja, hogy a megtámadott határozat elfogadásának időpontjában a Parlament nem hivatkozhatott az 1049/2001 rendelet 4. cikke (2) bekezdésének harmadik franciabekezdésében foglalt kivételre.
- 96 Ennélfogva az első részt el kell utasítani.

Az arra alapított második részről, hogy a Parlament nem bizonyította, hogy a Bizottság levelének hozzáférhetővé tétele hátrányosan befolyásolhatja a vizsgálatot

- 97 A felperes azt állítja, hogy még ha feltételezzük is, hogy a vizsgálat még „folyamatban” volt, a Parlament nem bizonyította, hogy a Bizottság levelének hozzáférhetővé tétele hátrányosan befolyásolhatja e vizsgálatot. Azzal érvel, hogy az ítélkezési gyakorlat szerint az a körülmény, hogy valamely dokumentum vizsgálati tevékenységet érint, önmagában nem elegendő az 1049/2001 rendelet 4. cikke (2) bekezdésének harmadik franciabekezdésén alapuló kivétel alkalmazásának igazolásához, hanem az intézménynek magyarázatot kell adnia arra, hogy az e dokumentumhoz való hozzáférés hogyan járna a védett érdek konkrét és tényleges sérelmének észszerűen előre látható kockázatával.

- 98 Emlékeztetni kell arra, hogy a fenti 60. pontban szereplő következtetésnek megfelelően már nem szükséges határozni a felperes végleges ellenőrzési jelentéshez való hozzáférés megtagadásával kapcsolatos érveiről.
- 99 A Bizottság leveléhez való hozzáférés megtagadását illetően a felperes arra hivatkozik, hogy a megtámadott határozat indokolása elégtelen.
- 100 Az állandó ítélkezési gyakorlat szerint az EUMSZ 296. cikkben megkövetelt indokolásnak igazodnia kell a szóban forgó jogi aktus természetéhez, továbbá abból világosan és egyértelműen ki kell tűnnie a jogi aktust kibocsátó intézmény vagy szerv érvelésének úgy, hogy az érdekelték megismerhessék a meghozott intézkedés indokait, az uniós bíróság pedig gyakorolhassa felülvizsgálati jogkörét. Az indokolási kötelezettséget az eset összes körülményeire, így különösen a jogi aktus tartalmára, a felhívott indokok jellegére és a címzettek vagy a jogi aktus által közvetlenül és személyükben érintett egyéb személyek magyarázathoz fűződő érdekére tekintettel kell vizsgálni. Nem szükséges, hogy az indokolás valamennyi releváns tény- és jogkérdésre külön kitérjen, mivel azt, hogy valamely jogi aktus indokolása megfelel-e az EUMSZ 296. cikk követelményeinek, nem pusztán a jogi aktus szövegére figyelemmel kell megítélni, hanem annak összefüggéseire, valamint az érintett tárgyra vonatkozó jogszabályok összességére tekintettel is (lásd: 2007. február 1-jei Sison kontra Tanács ítélet, C-266/05 P, EU:C:2007:75, 80. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat; 2020. március 26-i Bonnafous kontra Bizottság ítélet, T-646/18, EU:T:2020:120, 22. és 23. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 101 Az állandó ítélkezési gyakorlatból az következik, hogy az uniós intézménynek, szervnek vagy hivatalnak, ha a hozzá benyújtott, dokumentumokhoz való hozzáférés iránti kérelemnek az 1049/2001 rendelet 4. cikkében foglalt kivételek alapján való elutasításáról dönt, főszabály szerint magyarázatot kell adnia arra a kérdésre, hogy az e dokumentumhoz való hozzáférés konkrétan és ténylegesen miként veszélyeztethetné az e kivétellel védett érdeket, az ilyen veszélyeztetés kockázatának pedig észszerűen előre láthatónak, és nem pusztán feltételezésen alapulónak kell lennie (lásd: 2020. október 29-i Intercept Pharma és Intercept Pharmaceuticals kontra EMA ítélet, C-576/19 P, EU:C:2020:873, 51. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat; 2021. szeptember 29-i AlzChem Group kontra Bizottság ítélet, T-569/19, EU:T:2021:628, 39. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 102 A dokumentumhoz való hozzáférést megtagadó intézmény tehát olyan indokolást köteles adni, amelyből megérthető és ellenőrizhető egyfelől, hogy a kért dokumentum ténylegesen kapcsolódik-e a hivatkozott kivétellel érintett területhez, másfelől hogy az e kivétellel kapcsolatos védelmi szükséglet valós-e (2007. február 1-jei Sison kontra Tanács ítélet, C-266/05 P, EU:C:2007:75, 61. pont; lásd még: 2020. március 26-i Bonnafous kontra Bizottság ítélet, T-646/18, EU:T:2020:120, 24. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 103 Az érintett intézmény – jóllehet köteles kifejtetni azokat az okokat, amelyek igazolják a hozzáféréshez való jog alóli, az 1049/2001 rendeletben előírt valamely kivétel adott ügyre történő alkalmazását – nem köteles olyan információkat nyújtani, amelyek túlmennek az ahhoz szükséges mértéken, hogy a hozzáférést kérő megértse a Bizottság határozatának alapjául szolgáló indokokat, a Törvényszék pedig felülvizsgálja e határozat jogszerűségét (lásd: 2020. március 26-i Bonnafous kontra Bizottság ítélet, T-646/18, EU:T:2020:120, 25. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

- 104 Egyébiránt, amennyiben a válasz – mint a jelen ügyben is – a kérelem elutasítását ugyanazon indokok alapján erősíti meg, mint amelyeken az eredeti elutasító határozat alapul, az indokolás elégséges jellegét az intézmény és a kérelmező közötti levélváltás fényében kell megvizsgálni, figyelembe véve azokat az információkat, amelyek a kért dokumentumok jellegét és tartalmát illetően a kérelmező rendelkezésére álltak (lásd ebben az értelemben: 2000. április 6-i Kuijer kontra Tanács ítélet, T-188/98, EU:T:2000:101, 44. pont).
- 105 A felperes elsősorban azt állítja, hogy a Parlament nem bizonyította, hogy releváns kapcsolat áll fenn a Bizottság levele és az ellenőrzési vizsgálat között. Figyelemmel arra, hogy sem az ellenőrzési jelentés tervezete, sem a végleges ellenőrzési jelentés, sem pedig a nyomkövetési levél nem hivatkozik a Bizottság levelére, a Parlament nem bizonyította, hogy az ellenőrzési vizsgálat eredményei e levélről függenek, és feltételezhető, hogy e levél semmilyen kapcsolatban nem áll az ellenőrzési vizsgálattal.
- 106 A jelen ügyben először is emlékeztetni kell arra, hogy a kért levél a Bizottság – többek között a költségvetésért felelős – tagjának, G. Oettingernek a Cseh Köztársaság miniszterelnökéhez intézett levele, amelyet a felperes hozzáférés iránti kérelmére válaszul a Parlament az uniós forrásokkal való visszaélés és esetleges összeférhetlenség miatt a Cseh Köztársaság miniszterelnöke ellen indított vizsgálatra vonatkozó dokumentumok közé tartozóként azonosított.
- 107 Másodszor, meg kell állapítani, hogy 2020. szeptember 14-i határozatában a Parlament a felperes eredeti kérelmére válaszolva jelezte, hogy e levél – tartalmának vizsgálatát követően – az Unió általános költségvetésére alkalmazandó pénzügyi szabályokról, az 1296/2013/EU, az 1301/2013/EU, az 1303/2013/EU, az 1304/2013/EU, az 1309/2013/EU, az 1316/2013/EU, a 223/2014/EU és a 283/2014/EU rendelet és az 541/2014/EU határozat módosításáról, valamint a 966/2012/EU, Euratom rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló, 2018. július 18-i (EU, Euratom) 2018/1046 európai parlamenti és tanácsi rendelet (HL 2018. L 193., 1. o.; helyesbítés: HL 2019. L 60., 36. o.) 61. cikkének – az összeférhetlenség meghatározását tartalmazó – (3) bekezdése értelmében vett gazdasági érdek vizsgálatára vonatkozik.
- 108 Harmadszor, a megtámadott határozatban a Parlament rámutatott, hogy a Bizottság arról tájékoztatta, hogy levelének hozzáférhetővé tétele hátrányosan befolyásolná az állásfoglalásban felvetett kérdésekkel kapcsolatban folyamatban lévő vizsgálatokat és könyvvizsgálatokat. A Parlament úgy ítélte meg, hogy mindaddig, amíg a vizsgálat tart, az 1049/2001 rendelet 4. cikke (2) bekezdésének harmadik franciabekezdésében előírt kivétel továbbra is kiterjedhet különböző vizsgálati cselekményekre, így például egy konkrét ellenőrzésre, amelyben egy ellenőrzési jelentés született. Jelezte, hogy a Bizottság levele egy folyamatban lévő vizsgálat keretében készült, amely az összeférhetlenség megelőzésére vonatkozó uniós jog Cseh Köztársaság általi esetleges megsértésére vonatkozott.
- 109 Így, amint arra a Parlament rámutat, ebből kitűnik, hogy a Bizottság levele ugyanarra a tárgyra vonatkozott, mint az ellenőrzési vizsgálat.
- 110 Negyedszer, a Bizottsághoz hasonlóan meg kell állapítani, hogy a Bizottság tagjával, G. Oettingerrel folytatott levelezést a végleges ellenőrzési jelentés és a nyomkövetési levél úgy említi, mint amely A. Babiš cseh miniszterelnöknek az ESB-alapok cseh tanácsában folytatott tevékenységeire vonatkozik.

- 111 Márpedig, amint arra a felperes hivatkozik, a végleges ellenőrzési jelentést és a nyomkövetési levelet közzétették a cseh sajtóban, és azok a megtámadott határozat elfogadása előtt ismertek voltak számára. Nem állíthatja tehát, hogy a Bizottság levelét nem említi a végleges ellenőrzési jelentés és a nyomkövetési levél, amely dokumentumokat egyébként a keresetlevél mellékleteként csatolta.
- 112 Ebből következik, hogy mindezen elemek elegendőek voltak ahhoz, hogy a felperes megértse, hogy a Bizottság levele az összeférhetlenség megelőzésére vonatkozó uniós jognak a cseh miniszterelnök általi esetleges megsértésére vonatkozó ellenőrzési vizsgálattal kapcsolatos dokumentum volt, tehát e tekintetben nem hivatkozhat az indokolás elégtelenségére.
- 113 Egyébiránt a felperes nem hivatkozhat eredményesen arra, hogy a Parlament nem bizonyította a Bizottság levele és az ellenőrzési vizsgálat közötti kapcsolat fennállását, mivel nem bizonyította, hogy az ellenőrzési vizsgálat eredményei e levélről függték. E kapcsolat bizonyítása érdekében ugyanis a Parlamentnek kizárólag azt kellett bizonyítania, hogy e levél a folyamatban lévő vizsgálati tevékenységekre vonatkozó dokumentumok részét képezi.
- 114 Másodsorban a felperes azt állítja, hogy a Parlament – mivel nem bizonyította a Bizottság levele és az ellenőrzési vizsgálat közötti kapcsolatot – nem bizonyította, hogy e levél hozzáférhetővé tétele az ellenőrzési vizsgálat konkrét és tényleges sérelmének észszerűen előre látható kockázatával járna. A Parlament nem fejtette ki, hogy a Bizottság levelének hozzáférhetővé tétele miként befolyásolhatná hátrányosan az ellenőrzést.
- 115 Először is emlékeztetni kell arra, hogy a megtámadott határozatban a Parlament többek között azzal indokolta az Bizottság leveléhez való hozzáférés megtagadását, hogy a Bizottság vizsgálatának célja az volt, hogy lehetőséget biztosítson az érintett tagállamnak arra, hogy megfeleljen az uniós jogból eredő kötelezettségeinek és a Bizottság által megfogalmazott kifogásokkal szemben éljen a védelemhez való jogával, valamint, hogy a tagállam joggal várhatta el a Bizottságtól a bizalmas jelleg tiszteletben tartását, amelynek hiányában még nehezebbnek bizonyulhat a Bizottság és a tagállam között az állítólagos jogsértés megszüntetése érdekében folytatott párbeszéd kezdeményezése.
- 116 Emlékeztetni kell arra, hogy az ellenőrzési vizsgálat, és különösen a Bizottság és a cseh hatóságok közötti, a végleges ellenőrzési jelentésben szereplő ajánlásokkal kapcsolatos párbeszéd célja az, hogy lehetővé tegye a Cseh Köztársaság számára, hogy az összeférhetlenség elkerülése érdekében az irányítási és kontrollrendszereit hozza összhangba az uniós joggal. Márpedig, mivel az első rész elemzéséből kitűnik, hogy a megtámadott határozat elfogadásának időpontjában e párbeszéd még folyamatban volt, és mivel a Bizottság levele e vizsgálat egyik elemének minősül, a megtámadott határozatban szereplő indokolás elegendő annak magyarázatához, hogy e levél hozzáférhetővé tétele mely okból befolyásolhatja hátrányosan az ellenőrzési vizsgálattal kapcsolatos tevékenységek célját.
- 117 Ráadásul, amint arra a Parlament rámutat, tekintettel a cseh miniszterelnök közvetlen érintettségére, akiről feltételezték, hogy esetében összeférhetlenség áll fenn, még fontosabb volt az ez utóbbi és a Bizottság tagja közötti párbeszéd bizalmas jellegének tiszteletben tartása annak érdekében, hogy biztosítsák az együttműködés szellemében folytatott, nyitott párbeszédet.

- 118 Másodszor a Parlament a megtámadott határozatban azt is megállapította, hogy úgy tűnik, a vizsgálókat és a vizsgálatban részt vevő feleket fenyegetések jellemezte légkör övezte, és hogy a Bizottság levelének gyors hozzáférhetővé tétele hátrányosan befolyásolná az együttműködésük szintjét és veszélyeztetné a Bizottság azon képességét, hogy a vizsgálati feladatait a lehető leghatékonyabban lássa el.
- 119 E tekintetben meg kell állapítani, hogy az 1049/2001 rendelet 4. cikke (2) bekezdésének harmadik franciabekezdésében előírt, a könyvvizsgálatok céljának védelmére vonatkozó kivétellel védett érdek annak lehetővé tétele, hogy a könyvvizsgálatokat függetlenül és a könyvvizsgálattal érintett jogalany, más érdekelt jogalanyok, vagy a nyilvánosságtól érkező nyomás nélkül folytassák le (2015. május 12-i Technion és Technion Research & Development Foundation kontra Bizottság ítélet, T-480/11, EU:T:2015:272, 63. pont).
- 120 Következésképpen a felperes tévesen állítja, hogy a Parlament a megtámadott határozatban nem jelölte meg kellőképpen, hogy a Bizottság levelének hozzáférhetővé tétele mely okból sértheti konkrétan és ténylegesen az ellenőrzési vizsgálat céljait.
- 121 Egyébiránt a felperes azt állítja, hogy mivel az ellenőrzési jelentés tervezetét, a végleges ellenőrzési jelentést és a nyomkövetési levelet a cseh médiában – 2019 júniusában, 2019 novemberében, illetve 2020 decemberében – közzétették, a Bizottság levelének hozzáférhetővé tétele nem jár az ellenőrzési vizsgálatot érintő konkrét és tényleges fenyegetéssel.
- 122 Márpedig, mivel a felperes elismeri, hogy a Bizottság levelét még részlegesen sem tették közzé, és mivel e levél tartalmát a cseh médiában közzétett dokumentumok nem ismertették, meg kell állapítani, hogy ez az érv nem befolyásolja azt a kérdést, hogy e levél az 1049/2001 rendelet 4. cikke (2) bekezdésének harmadik franciabekezdésében előírt kivétel hatálya alá tartozik-e, tekintettel különösen a cseh miniszterelnök és a Bizottság közötti párbeszéd bizalmas jellege fenntartásának szükségességére.
- 123 A fentiek összességéből az következik, hogy a megtámadott határozat indokolása elegendő annak megértéséhez, hogy a Bizottság levele az ellenőrzési vizsgálat körébe tartozott, és így vonatkozott rá az 1049/2001 rendelet 4. cikke (2) bekezdésének harmadik franciabekezdésében foglalt kivétel, és mivel e vizsgálat a megtámadott határozat elfogadásának időpontjában még folyamatban volt, az e kivétellel kapcsolatos védelmi szükséglet valós volt.
- 124 Ebből következik, hogy a második részt és ennél fogva az első jogalapot teljes egészében el kell utasítani.

Az 1049/2001 rendelet 4. cikke (2) bekezdése harmadik franciabekezdésének megsértésére alapított második jogalapról, amennyiben a Parlament nem vette figyelembe a Bizottság levelének hozzáférhetővé tételét igazoló nyomós közérdek fennállását

- 125 A felperes azt állítja, hogy még ha feltételezzük is, hogy az ellenőrzés folyamatban lévő olyan vizsgálatot képezett, amelyet a Bizottság levelének hozzáférhetővé tétele hátrányosan befolyásolhatna, a Parlament nem tagadhatta meg tőle az e dokumentumhoz való hozzáférést, mivel a hozzáférhetővé tételéhez az 1049/2001 rendelet 4. cikke (2) bekezdésének harmadik franciabekezdése értelmében nyomós közérdek fűződik.

- 126 A felperes rámutat, hogy az Unió a jogállamiság tiszteletben tartásán és az emberi jogok – köztük a védelemhez való jog – tiszteletben tartásán alapul. Figyelemmel arra, hogy a Parlament a tényfeltáró látogatásról szóló jelentésben és az állásfoglalásban komoly vádakot fogalmazott meg az Agrofert csoport irányításának módjával kapcsolatban, lehetővé kellett volna tenni számára, hogy elemezze azokat a dokumentumokat, amelyeken ezen állítások alapultak és azokkal szemben tiltakozhasson. A Parlament köteles lett volna figyelembe venni a Bizottság levelének hozzáférhetővé tételét igazoló nyomós közérdeket, amely a felperes mint az ezen állítások által közvetlenül és személyében érintett személy alapvető jogainak és szabadságainak védelmében állt. Az alapvető jogok és szabadságok védelmén alapuló jogállamiság csak e jogok és szabadságok minden egyes egyedi esetben történő tiszteletben tartása útján tartható fenn, és ennél fogva a felperes érdeke az 1049/2001 rendelet 4. cikke (2) bekezdésének harmadik franciabekezdése értelmében vett közérdeknek minősül.
- 127 Az állandó ítélkezési gyakorlat szerint annak kell konkrétan hivatkoznia az érintett dokumentumok hozzáférhetővé tételét igazoló körülményekre, aki azt állítja, hogy nyomós közérdek áll fenn (lásd: 2017. május 11-i Svédország kontra Bizottság ítélet, C-562/14 P, EU:C:2017:356, 56. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat; 2021. szeptember 29-i AlzChem Group kontra Bizottság ítélet, T-569/19, EU:T:2021:628, 124. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 128 Emlékeztetni kell arra, hogy a fenti 45. pontban hivatkozott ítélkezési gyakorlat szerint az 1049/2001 rendelet célja, hogy mindenki számára biztosítsa a dokumentumokhoz való hozzáférést, nem csak a kérelmező számára a rá vonatkozó dokumentumokhoz való hozzáférést.
- 129 Így a kérelmezőnek az őt személyesen érintő dokumentumhoz való hozzáférés iránti egyéni érdeke az 1049/2001 rendelet 4. cikke (2) bekezdésének utolsó mondatrésze értelmében vett nyomós közérdek fennállásának értékelésével összefüggésben nem vehető figyelembe (2006. július 6-i Franchet és Byk kontra Bizottság ítélet, T-391/03 és T-70/04, EU:T:2006:190, 137. pont; lásd még: 2015. május 12-i Technion és Technion Research & Development Foundation kontra Bizottság ítélet, T-480/11, EU:T:2015:272, 75. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 130 A felperes által hivatkozott közérdek a védelemhez való jogban gyökerezik. Kétségtelen, hogy a védelemhez való jog fennállása önmagában közérdeket jelent. Az a körülmény azonban, hogy a jelen esetben ez a jog a felperes saját védelméhez fűződő egyéni érdeke képében jelenik meg, azt jelenti, hogy a felperes által hivatkozott érdek nem köz-, hanem magánérdek (2006. július 6-i Franchet és Byk kontra Bizottság ítélet, T-391/03 és T-70/04, EU:T:2006:190, 138. pont).
- 131 Ebből következik, hogy a Parlament a megtámadott határozatban a fenti 128–130. pontban hivatkozott ítélkezési gyakorlat alapján helyesen ítélte meg úgy, hogy a felperes által hivatkozott védelemhez való jog nem minősül a Bizottság levelének hozzáférhetővé tételét igazoló nyomós közérdeknek.
- 132 Ennél fogva a második jogalapot, és következésképpen a kereset ezt meghaladó részét teljes egészében el kell utasítani.

A költségekről

- 133 A Törvényszék eljárási szabályzata 134. cikkének (1) bekezdése alapján a Törvényszék a pervesztes felet kötelezi a költségek viselésére, ha a pernyertes fél ezt kérte. A felperest, mivel pervesztes lett, a Parlament kérelmének megfelelően kötelezni kell a költségek viselésére.
- 134 Egyébiránt az eljárási szabályzat 137. cikke értelmében, ha az eljárás okafogyottá válik, a költségekről a Törvényszék szabad mérlegelése szerint határoz. A jelen ügyben, figyelembe véve azokat a megfontolásokat, amelyek alapján a Törvényszék részleges okafogyottságot állapított meg, a Törvényszék igazságos mérlegelés alapján úgy határoz, hogy a felperes viseli az ezzel kapcsolatos költségeket is.
- 135 Az eljárási szabályzat 138. cikkének (1) bekezdése értelmében az eljárásba beavatkozó intézmények maguk viselik saját költségeiket. Következésképpen úgy kell határozni, hogy a Bizottság maga viseli saját költségeit.

A fenti indokok alapján

A TÖRVÉNYSZÉK (harmadik tanács)

a következőképpen határozott:

- 1) **A 2021. január 15-i A(2019) 8551 C (D 300153) európai parlamenti határozat annyiban történő megsemmisítése iránti kérelemről már nem szükséges határozni, amennyiben megtagadja a hozzáférést az összeférhetlenség elkerülése érdekében a Cseh Köztársaságban fennálló irányítási és kontrollrendszerek működésére vonatkozó ellenőrzésről szóló, 2019. november 29-i ARES (2019) 7370050 hivatkozási számú végleges bizottsági ellenőrzési jelentéshez.**
- 2) **A Törvényszék a keresetet az ezt meghaladó részében elutasítja.**
- 3) **A Törvényszék az Agrofert a.s.-t kötelezi saját költségei, valamint a Parlament részéről felmerült költségek viselésére.**
- 4) **Az Európai Bizottság maga viseli saját költségeit.**

De Baere

Steinfatt

Kingston

Kihirdetve Luxembourgban, a 2022. szeptember 28-i nyilvános ülésen.

Aláírások